

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 aprilie 2024
Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Talpă Boris
Eremciuc Ghenadie
Ursachi Mariana
Daguța Sergiu
Roic-Botezatu Lilia

a judecat recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2021 în cazau penală privindu-l pe

Focov Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.10.2014 – 22.04.2016;
Instanța de apel: 22.06.2016 – 31.10.2016;
21.11.2017 – 07.03.2018;
02.03.2020 – 05.11.2021;
Instanța de recurs: 19.07.2017 – 17.10.2017;
12.04.2019 – 28.11.2019;
16.03.2022 – 24.04.2024.

Asupra recursului declarat, completul de judecată,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 22 aprilie 2016 Focov Alexandr a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost soluționată chestiunea cu privire la soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Focov Alexandr este învinuit, că el, la 04 septembrie 2014, aproximativ la ora 14:20, aflându-se în Penitenciarul nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău, unde ispășește pedeapsa cu închisoare cu regim de tip închis, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și anume că păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor este interzisă, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, a păstrat la sine un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5cm în care se afla substanța solidă

în formă de praf de culoare cafenie, până când, a fost depistat și ridicat de colaboratorii penitenciarului în urma percheziției efectuate asupra sa.

Conform raportului de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014, substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, depistată la condamnatul Focov Alexandr și ridicată la 04.09.2014 în rezultatul percheziției corporale și a lucrurilor personale ale acestuia, reprezintă substanță narcotică – heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

Acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal – *păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

2.1. În partea descriptivă a sentinței, prima instanță a arătat că inculpatul se achită pe motiv de neconstatare a existenței faptei infracționale, motivând că nu au fost administrate probe în susținerea învinuirii, or acestea sunt lovite de nulitate absolută.

3. Nefiind de acord cu sentința, cerere de apel a declarat acuzatorul de stat Axientiv Alexei, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Focov Alexandr să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3), lit. e) Cod penal la închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, psihotrope, precursori, precum și altor preparate medicamentoase pe un termen de 5 ani.

A adăuga, în întregime, la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț din 19 aprilie 2013, și a-i stabili pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani 7 luni și 20 zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, psihotrope, precursori, precum și altor preparate medicamentoase pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea apelului s-a indicat că sentința de achitare este neîntemeiată, or la baza acesteia au fost puse doar probele care sunt în favoarea inculpatului, fără a le lua în considerație pe cele prezentate de către acuzare.

Astfel, vinovăția inculpatului se probează prin procesul-verbal de percheziție din 04.09.2014, proces-verbal de examinare a obiectului a înregistrărilor video efectuate din 04.09.2014 și raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7137 din 22.09.2014.

Mai mult, nu sunt indicate motivele admiterii sau respingerii probelor cât și nu este făcută o analiză a tuturor probelor examinate în ședință.

Totodată, statuarea că nu este clar ce culoare avea praful ridicat de la Focov Alexandr este neîntemeiată, deoarece persoanele ce au efectuat ridicarea propriu-zisă a substanței au declarat din ceea ce cunosc, ei nefiind experți în domeniul dat sau măcar specialist, și nu sunt persoane interesate în incriminarea unei fapte ilegale cărorva persoane.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința, motivându-se că acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma învinuirea adusă, procurorul renunțând la proba –

înregistrarea video a percheziției inculpatului, iar celelalte probe sunt lovite de nulitate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către procurorul Bradu Valentina, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

6. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2017, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, indicându-se că decizia instanței de apel prezintă deficiențe la capitolul motivare, aceasta fiind una contradictorie (*inculpatul se achită pe motiv de neconstatare a existenței faptei infracționale, dar se motivează că nu au fost administrate probe în susținerea învinuirii*) și nu conține răspuns la argumentele apelantului.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Focov Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal la închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope, precursorii, precum și altor preparate medicamentoase pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pentru constatarea încălcării care au afectat drepturile, lui Focov Alexandr i s-a redus pedeapsa cu închisoare până la termenul de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope, precursorii, precum și altor preparate medicamentoase pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

7.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat starea de fapt și de drept indicată în rechizitoriu și a concluzionat că temeuri de a declara nule probele acușării nu sunt.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs avocatul Dilion Dorina, în numele inculpatului Focov Alexandr care, indicând la prezența erorilor judiciare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

9. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2019, a fost admis recursul, casată total decizia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece inculpatului i s-a încălcat dreptul de a fi informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acușăției aduse împotriva sa cât și dreptul de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

Totodată, s-a menționat că instanța de apel a lăsat fără o motivare corespunzătoare și faptul lipsei de facto și de jure a obiectului material al infracțiunii, or, potrivit materialelor dosarului corpul delict a fost nimicit în circumstanțe nestabilite contrar dispoziției instanței de fond. Dat fiind faptul că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel primare s-a constatat că prin procesul-verbal privind nimicirea corpurilor delict pe dosarul nr. 1-218/16 din 28 aprilie

2016 semnat de șeful serviciului penal A. Ohrim, corpul delict: un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică – heroină a fost nimicit prin ardere – drept care proba respectivă ulterior nu a fost administrată la rejudecarea cauzei în ordine de apel.

În atare împrejurări, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare nu numai fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de fond, dar și fără a administra nemijlocit proba de baza a infracțiunii de păstrare a drogurilor.

De asemenea instanța de recurs a atestat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, n-a ținut cont de indicațiile instanței de recurs care a trimis cauza la rejudecare, încălcând prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, nefiind înlăturate divergența dintre motivarea și temeiul de achitare indicat de către instanță, precum și existența în textul deciziei a unor sintagme contradictorii în ce privește vinovăția inculpatului.

10. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

11.1 Rejudecând apelul, instanța a statuat că prima instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Focov Alexandr urmează a fi achitat de învinuirea adusă în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a relevat că obiectul juridic special îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, apărute împotriva operațiunilor ilegale cu astfel de plante, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Obiectul material al acestei infracțiuni îl reprezintă plantele care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, fiind caracterizate prin proporții mari.

Latura obiectivă a infracțiunii se materializează în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de păstrarea substanțelor narcotice.

Prin păstrare se înțelege deținerea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora – în mod ascuns sau deschis – în sfera de stăpânire a făptuitorului, indiferent dacă posedarea se face pentru făptuitor sau pentru altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar ori a procurat de la altcineva substanțele specificate.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, comisă de inculpatul Focov Alexandr se caracterizează prin intenția directă a inculpatului, care cu bună știință a comis infracțiunea.

În susținerea învinuirii acuzarea a administrat raportul de expertiză nr. 7137 din 22 septembrie 2014 (f.d. 16-17, vol. I), procesul-verbal de percheziție din 04 septembrie 2014 (f.d. 10, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 26 septembrie 2014 (f.d. 26, vol. I) cât și declarațiile martorului Mîrzac Serghei și ale martorului Zghibartă Alexei.

Analizând aceste probe, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că ele sunt inadmisibile și le-a apreciat critic, deoarece martorii, la diferite etape ale procesului penal, au indicat la culoare diferită a substanței depistate asupra inculpatului în momentul percheziției și anume: culoare alb-gălbuie (Mîrzac Sergiu) și culoare albă, cu ten închis spre cafeniu (Zghibartă Alexei), pe când conform raportului de constatare tehnico-

științifică nr. 7137 din 22 septembrie 2014 expertul a concluzionat asupra substanței solide, în formă de praf, de culoare cafenie (f.d. 16-17, vol. I).

În continuare, instanța de apel a apreciat că procesul-verbal de percheziție din 04 septembrie 2014 (f.d. 10, vol. I) este lovit de nulitate, or acesta acțiunea procesuală a fost efectuată în lipsa unui interpret, Focov Alexandr fiind vorbitor de limbă rusă.

Totodată, inculpatul a declarat că nu a văzut și nu a fost la curent cu perfectarea unui asemenea proces-verbal, fapt ce demonstrează că declarațiile martorilor Mîrzac Serghei și Zghibartă Alexandru privind refuzul semnării acestuia de către Focov Alexandr nu corespund realității.

Prin urmare, probele prezentate de acuzare sunt contradictorii și nu indică la existența infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal.

11. Recurs declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina care, indicând la prezența erorii judiciare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În viziunea recurentului temei de casare a deciziei constituie faptul nerezolvării fondului apelului, motivând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, susținând argumente similare apelului și recursului declarat anterior (*a se vedea în acest sens pct. 3 și 5 a prezentei hotărâri*).

12. Pe caz, nu a fost depusă referință.

13. Completul de judecată constată că titularul recursului s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a depus cererea în termen.

Totodată, din interpretarea art. XI alin. (3) Legea nr. 246 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 rezultă că *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*, procedura de judecare urmând a fi efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În cazul din speță, recurentul a depus recurs până la 01 septembrie 2023, astfel că acesta se judecă în temeiurile în vigoare la data depunerii lui.

14. Judecând recursul în baza materialelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Din lecturarea textului recursului rezultă că acesta invocă în calitate de temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit cărora *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Analizând partea descriptivă a deciziei în raport cu argumentele procurorului-recurent, completul de judecată constată că speței îi sunt incidente prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală potrivit cărora, *judecând recursul, instanța îl admite, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea de*

*către instanța de apel în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs, or instanța de recurs este obligată de a rectifica eroarea de procedură admisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat, fiind afectată echitatea procedurii (hotărârea *Leoni versus Italia*).*

Pentru a hotărî astfel, completul de judecată menționează că soluția enunțată supra, intervine în situația în care se constată că recursul este întemeiat legal și când se constată că au fost admise erori judiciare atât de prima instanță cât și de cea de apel.

La caz, situația descrisă supra se regăsește și hotărârile adoptate pe caz, asupra fondului, nu pot fi menținute.

Într-un prim aspect, completul de judecată reține că, rejudecând apelul, instanța a menținut sentința de achitare și a preluat argumentele acesteia, fără a ține cont de faptul că anterior, prin deciziile Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2017 și 28 noiembrie 2019 (*a se vedea pct. 6 și 9 a prezentei hotărâri*), hotărâri ce au căpătat calitatea de *res judicata*, s-a constatat ca motive pentru rejudecare: 1) divergența dintre motivarea și temeiul de achitare indicat de către instanță și 2) existența în textul deciziei a unor sintagme contradictorii în ce privește vinovăția inculpatului (*a se vedea f.d. 103 și 239, vol. II*).

Astfel, la rejudecarea apelului, instanța a admis derogări de la prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, nerespectând indicațiile obligatorii ale instanței de recurs, or situația de fapt a rămas cea care a existat la soluționarea recursului.

În continuare, completul de judecată menționează că hotărârea trebuie să corespundă atât după formă cât și după conținutul normelor art. 384-397 Cod de procedură penală, adică ea conține o expunere consecventă, astfel ca o nouă situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

La caz, cele descrise mai sus nu au fost respectate de vreme ce, pe de o parte instanța de apel indică că menține sentința de achitare, iar pe altă parte stabilește „Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, comisă de inculpatul Focov Alexandr se caracterizează prin intenția directă a inculpatului, care cu bună știință a comis infracțiunea.” (*a se vedea pct. 44 a deciziei recurate*).

Această statuare a instanței de apel vine în contradicție cu prevederile art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora *nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat*.

De continuare, instanța de recurs nu se poate ralia concluziilor instanțelor ce judecă fondul cauzei vis-a-vis de nulitatea absolută a probelor administrate în susținerea acuzării, or, în speță, instanțele nu au coroborat probele, în ansamblu, cât și nu au motivat nulitatea acestor probe prin prisma existenței condițiilor expres indicate în art. art. 251 alin. (1) și (3)-(4) Cod de procedură penală, *în vigoare la momentul rejudecării apelului, potrivit cărora încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluși act și nulitatea prevăzută în alin. (2) (la caz – lipsa interpretului) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice*

etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Astfel, procesul-verbal de percheziție a fost declarat nul pe motiv că această acțiune procesuală a fost efectuată în lipsa unui interpret și că inculpatul a declarat că „Procesul-verbal de percheziție nu i-a fost prezentat, nu i s-a propus să-l citească sau să-l vizualizeze și nici nu a auzit de așa ceva.”

La fel, nule au fost declarate raportul de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014 și declarațiile martorilor, deoarece contravin declarațiilor inculpatului.

Vis-a-vis de statuarea instanțelor ce judecă fondul cauzei, completul de judecată menționează că acestea nu au ținut cont de faptul că pentru a reține ca veridice afirmațiile inculpatului referitoare la necunoașterea existenței actului procedural întocmit pe marginea percheziției, instanțele urmau a le corobora cu declarațiile inculpatului potrivit cărora „A fost percheziționat de 3 colaboratori ai Penitenciarului și cu filmarea video de mâna cu toate că în acea încăpere pe perete era fixată o cameră-video, însă nu cunoaște dacă erau în funcționare. În urma percheziției, în lucrurile sale personale și anume în paltonul de cașimir a fost depistat un pachetel de polietilenă în care se afla un alt pachetel din folie de staniol de la țigări în care, la rândul său se afla praf de culoare albă.” precum și cu ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuit și învinuit, acte ce au fost înmânate lui Focov Alexandr în limba rusă, în care se indică că „...s-a stabilit că la data de 04.09.2014, la orele 14:20, de către colaboratorii P-9,,Pruncu”, mun. Chișinău, în urma efectuării percheziției corporale și a lucrurilor personale ale condamnatului Focov Alexandr, în buzunarul scurtei a fost depistat și ridicat un pachetel din folie de staniol, de formă sferică cu dimensiunile de 2,5 cm., în interior cu o substanță solidă în formă de praf de culoare alb-cenușiu...” (f.d. 35 și 38 precum și 51-52, vol. I), conținutul cărora nu a fost obiectat de partea apărării la momentul înmânării actelor nominalizate precum și la momentul prezentării spre cunoștință a materialelor cauzei penale, acțiune efectuată în prezența învinuitului, apărătorului și a interpretului (f.d. 56, vol. I).

Tot în acest context, completul de judecată statuează că este puțin probabil ca inculpatul să nu fi cunoscut despre faptul că în urma percheziției, efectuarea căreia a confirmat-o, se întocmește un proces-verbal, de vreme ce Focov Alexandr nu este pentru prima dată pe banca de acuzare, el fiind anterior condamnat și s-a aflat în locurile de recluziune începând cu anul 2001 (f.d. 44, vol. I).

Totodată, instanțele ce judecă fondul cauzei, preluând ca veridice cele declarate de către inculpat în susținerea nevinovăției, nu le-au apreciat prin prisma prevederilor art. 21 și 66 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit cărora nimeni nu poate fi silit să mărturisească împotriva sa și inculpatul nu poartă răspundere pentru declarațiile sale, pe când martorii sunt obligați să facă declarații veridice, să comunice tot ce știe în legătură cu cauza respectivă și să răspundă la întrebările puse, să confirme, prin semnătură, exactitatea declarațiilor sale incluse

în procesul-verbal al acțiunii procesuale sau anexate la acesta, iar neexecutarea neîntemeiată de către martor a obligațiilor sale atrage răspunderea prevăzută de lege (art. 90 alin. (7) și (8) Cod de procedură penală).

Mai mult, instanțele ce judecă fondul cauzei, respingând proba – declarațiile martorilor – nu a stabilit fapte ce ar indica la faptul că martorii au făcut declarații incriminatoare pe nedrept sau că au urmărit incriminarea unei persoane nevinovate. De asemenea, instanțele ce judecă fondul cauzei nu au arătat la existența derogărilor de la normele procesual-penale privind audierea martorilor, or ultimii au depus declarații sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal.

În continuare, instanțele ce judecă fondul cauzei au declarat nule probele prin prisma dubiului ce se ridică în privința culorii substanței depistate în urma efectuării percheziției lui Focov Alexandr, lăsând fără apreciere împrejurarea că însuși inculpatul a recunoscut că în timpul percheziției sale a fost depistat și ridicat *un pachetel din folie de staniol în care se afla praf de culoare albă* (f.d. 150, vol. I), confirmând astfel conținutul procesului-verbal de percheziție, rapoartelor întocmite de persoanele ce au efectuat și participat la percheziție (f.d. 10-13, vol. I) cât și conținutul raportului de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014 în care expertul la capitolul „La examinare a fost prezentată:” menționează că *substanță solidă în formă de praf de culoarea cremei*, continuând la rubrica „Examinare” că *la deschiderea ambalajului, a cărui integritate și impresiuni de ștampilă nu erau deteriorate, a fost depistat un pachetel din hârtie, acoperit cu folie de staniol...în care se află ...cu o substanță solidă de culoarea cremei...*, fotografiind-o (f.d. 16-17, vol. I).

Așadar, la constatarea nulității probelor, instanțele ce judecă fondul cauzei au admis derogări de la legislația procesul-penală, în vigoare la momentul judecării cauzei.

Concomitent, instanțele ce judecă fondul cauzei au omis să aprecieze că descrierea și interpretarea unei culori ține de percepția fiecărei persoane și că culoarea cremei este culoarea pastelată a galbenului și poate fi obținută prin amestecul culorii maro (cafenie) cu alb.

În concluzie, completul de judecată conchide, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, or chestiunile asupra cărora Curtea de Apel trebuia să se pronunțe, nu au fost examinate în mod corespunzător, ca o chestiune de proces echitabil și acestea nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care se dispune rejudecarea de către instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării

deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

15. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală (*modificat prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Focov Alexandr Xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Ursachi Mariana

Daguța Sergiu

Roic-Botezatu Lilia